

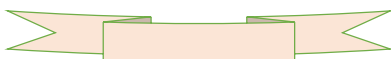
Моето перо

Шести брой – април – 2026 година

В този брой:

- ✚ Тържество на буквите
- ✚ Международен ден на детската книга
- ✚ Традиции, обичаи - лазаруване
- ✚ Възкресение Христово
- ✚ Космосът
- ✚ За толерантността
- ✚ Важно е да знаем...

Здравейте, приятели!

Буквите са вълшебният ключ към света на знанието – чрез тях се учим да четем, да разбираме и откриваме нови светове. Овлаждането им е една от най-важните и вълнуващи стъпки в живота на всяко дете, защото поставя началото на пътя към знанието и мечтите.

На 3 април първокласниците под ръководството на класната си ръководителка – Елизабет Георгиева, отбелязаха с вълнение и усмивки своя празник на

буквите – един от най-очакваните моменти в началото на училищния живот. С много старание и ентузиазъм те показаха пред гостите - учители и родители - колко много са научили от началото на учебната година до момента.

По време на тържеството първокласниците демонстрираха уменията си за четене, писане и пресмятане. Те уверено разпознаваха букви, четяха кратки

текстове и решаваха задачи по математика, с което доказаха, че вече уверено правят първите си стъпки в света на знанието.

Празничната програма беше разнообразна и изпълнена с настроение – първокласниците рецитираха стихчета с много чувство, а с песничките, които изпълниха, внесоха допълнително настроение сред присъстващите.

Най-силно впечатление направи желанието на учениците да се изявят и покажат наученото. В края на празника всеки първокласник

получи книжка с приказка и химикалка от директора на училището – г-жа Николова. Тя поздрави първокласниците за постигнатото и

им пожела да бъдат все така любознателни, упорити и вдъхновени по пътя към знанието, да не спират да мечтаят и учат с желание.

За книгата

Книгата е един от най-верните спътници на човека – тиха, но силна, скромна, но безкрайно богата. В нея са събрани светове, съдби и мечти, които помагат да разбераме по-добре себе си и другите. Още от първите букви, които научаваме, книгата се превръща в мост към знанието и въображението.

Неслучайно отбелязваме Международния ден на детската книга – ден, който ни напомня колко ценна е силата на словото. Четенето не е просто умение, а пътешествие към различни култури и към безкрайни възможности. В свят, изпълнен с технологии и бърза информация, книгата остава онова тихо убежище, където можем да се спрем, да помислим и да почувстваме.

За най-малките читатели всяка книга е приключение. В нея те откриват герои, които ги вдъхновяват, истории, които ги учат на доброта, смелост и честност. Именно затова е важно да пазим любовта към книгите – тя започва още в първи клас и остава за цял живот.

Нека на този ден си припомним, че всяка прочетена страница ни прави по-богати – не с материални неща, а с мисли, мечти и вдъхновение. Защото книгата не е просто сбор от думи – тя е врата към света.

Международен ден на детската книга

По повод Международния ден на книгата – 2 април, в училището се проведе вдъхновяваща инициатива, посветена на любовта към четенето и силата на словото. Празникът събра малки и по-големи деца около вълшебния свят на книгите, като показва, че интересът към тях започва още от най-ранна възраст.

Специални гости на събитието бяха деца от детската градина, които бяха топло посрещнати в кабинета по хуманитарни науки. Там ученици представиха драматизация на приказката „Болен здрав носи“.

Малките зрители искрено се забавляваха с патилата на вълка, а още по-впечатляващо беше, че показаха наблюдателност и

активно участваха, като отговаряха на въпроси, свързани с приказката.

В знак на благодарност директорката на ЦДГ „Щастливо детство“ - Дилиана Христова, поднесе специален подарък – ръчно изработено табло с надслов „Ако искаш умен да растеш, трябва книжки да четеш“. Върху него бяха подредени малки триизмерни книжки върху дърво, всяка от които съдържаше мъдро послание, свързано с четенето и знанието.

Празникът продължи в училищната библиотека, където малките гости имаха възможност да разгледат различни детски книги и да се потопят в тяхната атмосфера. Те с интерес изслушаха прочита на приказката „Мечката и лошата дума“ от Ивана, ученичка от трети клас, след което отново показаха, че умеят да различават доброто от злото и да извличат поука от чутото. Особено силно впечатление направи Веселин от детската градина, който се отличи с бързо мислене и смислени отговори.

В края на срещата бъдещите първокласници бяха зарадвани с лакомства и разноцветни балони, а усмивките им бяха най-голямото доказателство, че книгите могат да създават истинска радост. Така Международният ден на детската книга се превърна в празник на въображението, знанието и приятелството, който ще остави топъл спомен у всички участници.

Лазаровден – празник на светлината, песента и живата традиция

В навечерието на един от най-красивите пролетни празници – Лазаровден – село Петърница отново оживя от звънки гласове, усмивки и народни песни, които сякаш събудиха самата пролет.

Дванадесет момиченца от 2., 3. и 4. клас, облечени в празнични носии и с вълнение в очите, се включиха в древния обичай на лазаруването. Още в училището те дадоха начало на празника с песни и танци. Там бяха топло посрещнати и щедро дарени от директорката на училището – г-жа Анета Николова, която им пожела да

пазят традициите и да носят в сърцата си българския дух.

Макар денят да започна леко прохладно, безветрено, скоро слънцето сякаш се усмихна на лазарките, а селото ги посрещна с отворени сърца. Навсякъде, където отидоха, те носеха радост и благословия – с песни, танци и наричания за здраве, плодородие и късмет.

Вълнуващо бе посрещането в овцефермата от Галина Мирчева и нейни гости, дошли да видят и дарят лазарките.

Момичетата бяха посрещнати щедро, топло и с богати дарове. Там традицията и трудът на хората се преплетоха с детската чистота и празничната магия.

Историята за възкресяването на Лазар

е една от най-вълнуващите в Новия завет и е описана в Евангелието според Йоан (глава 11). Тя разкрива силата на вярата и надеждата, както и Божията власт над живота и смъртта.

Лазар бил близък приятел на Исус Христос и живеел в село Витания заедно със своите сестри Марта и Мария. Когато се разболял тежко, те изпратили вест до Христос с молба да дойде. Той обаче не тръгнал веднага, а пристигнал едва след като Лазар вече бил починал и положен в гроб от четири дни.

Скръбта на близките му била голяма. Марта посрещнала Исус с вяра, че ако Той е бил там, брат ѝ е щял да бъде спасен. Тогаво Христос ѝ казал: *„Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее.“*

Пред гроба на Лазар Исус се просълзил, съчувствайки на човешката болка. След това заповядал да отместят камъка и се помолил на Бога. Силен и ясен прозвучал Неговият призив: *„Лазаре, излез вън!“*

И чудото станало – Лазар излязъл жив от гроба, обвит в погребалните си повивки. Това събитие поразило всички присъстващи и укрепило вярата на мнозина.

Възкресяването на Лазар има дълбоко символично значение. То е знак за победата на живота над смъртта и предвестник на Христовото възкресение. Затова и празникът Лазаровден носи послание за надежда, ново начало и вяра в живота.

Лазарките продължиха своя път и в домовете на жителки на селото Маргарита Горанова и Геновева Хинова, които с отворени врати и сърца ги приеха като „светли гостенки“. Във всяка къща звучаха песни, а усмивките и благословиите не стихаха.

Кулминацията на празника бе пред Кметството, където бабите от пенсионерския клуб посрещнаха лазарките с топлина и богати дарове. Лазарките бяха поздравени от Пелагия Гетова – председател на пенсионерския клуб „Съдружие“, кмета Пламен Петров и Петя Данова – читалищен деец, която подчерта колко ценна е тази жива традиция, която носи светлина и обединява поколенията.

Кошничките на лазарките преливаха от дарове!

Лазарица е един от най-красивите и поетични български пролетни празници, изпълнен с обичаи, символика и дълбоки духовни послания. Той се отбелязва в съботата преди Цветница и е посветен на младостта, любовта и надеждата за нов живот.

В основата на празника стои обичаят „лазаруване“, в който участват млади момичета – лазарки. Облечени в традиционни носии, украсени с цветя и венци, те обикалят домовете в селото, пеят обредни песни и благославят за здраве, плодородие и благополучие. Стопаните ги посрещат с радост и ги даряват с яйца, дребни подаръци и лакомства. Смята се, че дом, посетен от лазарки, ще бъде честит и благословен през цялата година.

Лазаруването носи силна символика. Това е празник на прехода от детството към моминството – момичетата, които участват в лазаруването, се считат за „пораснали“ и готови да се омъжат.

Венците от цветя символизират възраждането на природата, а песните – връзката между човека и света около него.

Празникът има и дълбоки християнски корени. Свързан е с библейската история за възкресяването на Лазар – чудо, извършено от Иисус Христос, което символизира победата на живота над смъртта и надеждата за вечен живот.

Именно този мотив за възраждането се преплита и в народните

вярвания, където пролетта носи ново начало както за природата, така и за хората.

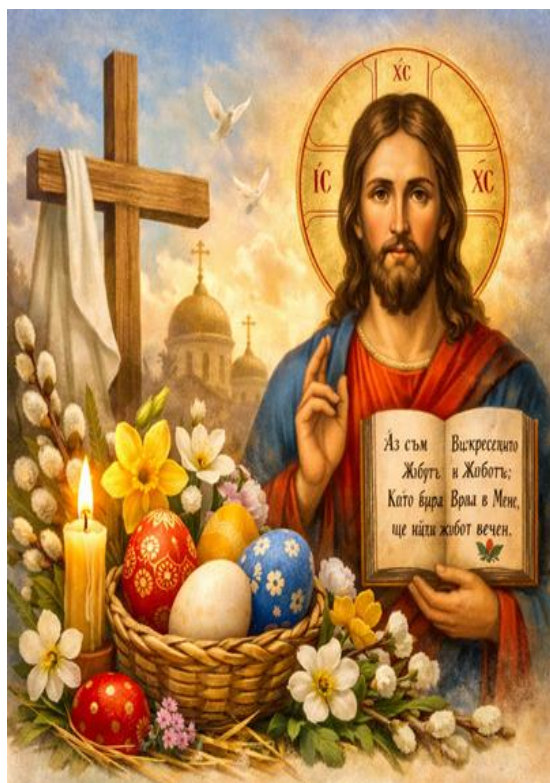
Лазарица е празник, в който се съчетават традиция, вяра и красота. Празникът ни напомня за силата на обичаите, за връзката ни с корените и за вечния кръговрат на живота.

От името на Кирил Данов Петя Данова дари 30 евро за лазарките и отбеляза приноса на директорката на училището за това, че традицията се съхранява и предава с грижа и обич. Госпожа Данова добави, че именно в с. Петърница от цялата община Долни Дъбник традицията на лазаруването е най-живо съхранена и продължава да се предава на децата.

Лазаруването отново показва, че когато има приемственост, уважение към корените и детски усмивки, традицията не просто съществува – тя живее.

И така, с песни, благословии и пълни кошници с дарове, лазарките напомниха на всички, че най-ценното богатство е това, което носим в сърцата си – любовта към българското и силата на общността.

Честити празници!

**С пожелание за
здраве, светлина и
благоденствие!**

**Нека Лазарица озари
дома Ви с благослов,
а Великден Ви донесе
мир, любов и
надежда!**

Страстна седмица

идва от старославянската дума **страсти** и означава **страдания**.

Така се нарича последната седмица преди Великден в християнската традиция, защото е посветена на страданията, разпятието и смъртта на Исус Христос. В православното християнство тя включва събитията от последните дни на Христос – от влизането му в Йерусалим до Разпети петък и Възкресение.

Седмицата се нарича още **Велика седмица**, защото е най-светият и важен период в църковната година.

Традиции и поверия

Велики понеделник

Започва чистене и подреждане на дома.

Велики вторник

Извършват се домакински и шивашки дейности.

Велика сряда

Ден на смирение и спомен за предателството на Юда.

Велики четвъртък

Боядисват се великденските яйца.

Разпети петък

Ден на траур, тишина и пост.

Велика събота

Подготовка за Великден и очакване на Възкресението.

Великден

Празник на радостта, новото начало и живота.

12 април – Международен ден на авиацията и космонавтиката

12 април е денят на първия в историята пилотиран космически полет - 1961 г., на руския космонавт Юрий Гагарин с кораба „Восток” и се отбелязва като Световен ден на авиацията и космонавтиката от 1969 г. по решение на Международната федерация по авиация.

Космонавтиката изследва космическото пространство чрез пилотирани и безпилотни апарати.

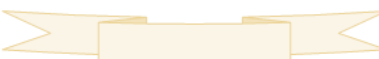
България е една от малкото страни с двама космонавти — Георги Иванов и Александър Александров. Нашата страна се развива в областта на апаратурата /например камери за заснемане/ и космически храни.

Днес космонавтиката се развива и има планове за полет до Луната и Марс.

За толерантността

Толерантността е едно от най-важните качества, които ни помагат да живеем заедно в разбирателство. Тя означава да приемаме различията помежду си: в мнения, култура, външен вид или вярвания, без да съдим и без да нараняваме другите. В училище толерантността се проявява чрез уважение към съучениците, готовност да изслушаме чуждото мнение и желание да помагаме. Когато сме толерантни, създаваме по-приятелска и спокойна среда, в която всеки се чувства приет. Малките жестове на доброта и разбиране могат да направят голяма промяна – нека започнем от себе си!

Важно е да знаем!

Гражданска защита

1. **Слушай указанията на учителите.**
2. Запази спокойствие.
3. **Запомни евакуационните изходи в училище.**
4. Запомни важния телефон за спешна помощ – 112.
5. **При пожар се движи ниско до земята.**
6. При земетресение се скрий под стабилна маса или до вътрешна стена.
7. **Помагай на по-малките ученици, ако имат нужда.**
8. Дръж личните си вещи подготвени, ако се наложи бързо напускане

Благодарим за авторските материали, използвани от Интернет, при подготовката на нашия - Вашия вестник.